

Skatteministeriet

1. december 2020
J.nr. 2020 - 5454

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 30 - Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven og selskabsskatteloven. (Midlertidig forhøjelse af fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed og af bundfradrag ved udlejning af fritidsboliger samt selskabsskattefritagelse af Fonden).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 14 af 26. november 2020.

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre konkret og udtømmende for, hvad der er omfattet af fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed?

Svar

Indledningsvis skal jeg endnu en gang bemærke, at der i lovforslaget foreslås en midlertidig forhøjelse af fradraget for de udgifter, som virksomhederne afholder ifm. forsøgs- og forskningsvirksomhed. Det har derimod ikke været formålet med lovforslaget at ændre på anvendelsesområdet for eller afgrænsningen af, hvilke udgifter der udgør udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

Forslaget udmønter en del af den aftale om udfasning af hjælpepakker, stimuli-initiativer og eksportinitiativer, der er indgået 15. juni 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det konservative Folkeparti og Alternativet. Jeg er glad for, at det er lykkedes at indgå en bred aftale, der bl.a. skal være medvirkende til at holde hånden under dansk erhvervsliv i en svær og udfordrende tid.

Der er i forbindelse med lovforslaget stillet en lang række spørgsmål vedrørende afgrænsningsområdet for bestemmelsen. Og som det også tidligere er blevet tilkendegivet, så anerkender jeg, at der er tale om en vanskelig sondring, og at virksomhederne har behov for så stor klarhed som muligt. Som tidligere nævnt er det også baggrunden for, at Skattestyrelsen løbende arbejder på at forbedre sine vejledninger og at redegøre for den praksis, der er på området. Senest har Skattestyrelsen i forbindelse med indførelsen af muligheden for fremrykket udbetaling af skattecreditter relateret til FoU udarbejdet en særlig vejledning, hvor der bl.a. er givet konkrete eksempler på udgifter, som efter Skattestyrelsens opfattelse ikke kvalificerer som FoU-udgifter.

Jeg anerkender også, at en forhøjelse af en konkret fradragmulighed naturligvis skaber en interesse for hvilke konkrete udgifter, der er omfattet af dette forhøjede fradrag. Det er dog vigtigt at fastholde den politiske motivation for at forhøje fradraget for udgifter til FoU. Det er således netop virksomhedernes arbejde med forskning og udvikling, der skal være medvirkende til at sikre de danske virksomheders produktivitet og styrke konkurrenceevnen. Derfor er det også vigtigt, at de udgifter, der opnår det forhøjede fradrag, er netop de udgifter, som kan være medvirkende til at opfylde dette formål.

Bestemmelsen i ligningslovens § 8 B, stk. 1, om FoU-fradrag skal ses i sammenhæng med bestemmelsen om fradrag for driftsomkostninger i statsskattelovens § 6 a. Statsskattelovens § 6 a indeholder hjemmel til at foretage fradrag for virksomhedernes udgifter til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten.

Udgifter til forsøgs- og forskningsaktiviteter vil ofte være af en sådan karakter, at de anses som udgifter, der er afholdt for at udvide indtægtsgrundlaget. Sådanne udgifter kan ikke trækkes fra som driftsomkostninger efter statsskattelovens § 6 a. Men samfundet har be-

hov for, at virksomhederne løbende udvider deres indtægtsgrundlag og etablerer ny virksomhed. Ligningsloven § 8 B sikrer netop, at der er hjemmel til fradrag for sådanne udgifter. Med reglerne om fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed er det hensigten, at virksomhederne får et incitament til ved forsøgs- og forskningsaktiviteter at ekspandere og udvide deres forretning bl.a. i konkurrence med virksomheder i andre lande. Det er netop det, der skal sikre den danske konkurrenceevne.

Og det er også netop derfor, at det er fradrag efter ligningslovens § 8 B, der forhøjes – ikke fradrag for almindelige driftsomkostninger efter statsskattelovens § 6 a.

I forbindelse med indførelsen af et forhøjet fradrag særskilt for udgifter omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 1, vil det derfor være yderst vigtigt at sikre, at det forhøjede fradrag kun finder anvendelse for de udgifter, der konkret kvalificerer til at udgøre FoU-udgifter. Og dermed også sikre, at det forhøjede fradrag målrettes de initiativer, som kan skabe vækst i virksomhederne.

Det er i sagens natur svært generelt at udtale sig om, hvornår der for den konkrete virksomhed er tale om, at der afholdes udgifter med henblik på udvidelse af indtægtsgrundlaget, eller om der blot er tale om at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Der vil altid være behov for at foretage en konkret vurdering af den pågældende aktivitet. Virksomhederne vil være nødt til at foretage denne vurdering, og afgrænsningen vil være undergivet skattemyndighedernes kontrol. Hvis en virksomhed er i tvivl, om konkrete udgifter kvalificerer til at udgøre udgifter til FoU, vil der være mulighed for at anmode om bindende svar. Dette vil sikre, at virksomheden på forhånd ved, hvordan udgiften vil blive vurderet.

Virksomhederne vil altid omstille sig og udvikle sig i takt med, at forbrugsmønstre ændrer sig, produktionsmetoderne bliver forbedret, eller at der bliver sat fokus på behovet for grøn omstilling. Denne omstilling eller disse forbedringer vil ikke nødvendigvis i sig selv være udtryk for, at virksomheden har afholdt udgifter, der medvirker til at udvide virksomhedens indtægtsgrundlag og kvalificerer som udgifter til FoU.

I den lange række af spørgsmål, der er stillet, er der anmodet om mere klarhed, ligesom der ønskes en konkret stillingtagen til en lang række generelt formulerede typer af omkostninger. Jeg er naturligvis også tilhænger af klare og entydige regler i skattelovgivning, så alle ved, hvad de har at rette sig efter. Det være sig både virksomheder, borgere og Skatteforvaltningen. I visse situationer er vi dog som lovgiver nødsaget til at skabe regler, der favner så bredt og generelt som muligt, da det ikke vil være hensigtsmæssigt at opstille afgrænsede regler, der ikke efterlader rum til fortolkning. Eller som kan rumme den fremtidige udvikling i samfundet.

Man kan derfor også stille spørgsmålstejn ved, om reglerne om fradrag for forsøgs- og forskningsvirksomhed egner sig til at blive konkret afgrænset, eller om dette vil skabe nye fremtidige udfordringer for virksomhederne, da ingen kan spå om fremtiden.

Jeg har stor forståelse for, at vurderingen af, om der foreligger en FoU-udgift kan være en svær afgrænsning i praksis. Men det er ikke anderledes end mange andre steder i skatteministeriet. Jeg mener heller ikke, at jeg som skatteminister kan eller bør tage stilling til konkrete tvivlsspørgsmål. Som tidligere nævnt er der er relativt få konkrete sager om bindende svar eller verserende retssager i forhold til fradrag for forsøgs- og forskningsudgifter. Umiddelbart har jeg derfor svært ved at vurdere, hvorvidt de stillede spørgsmål er udtryk for, at der blandt virksomhederne er store problemer med at få afklaret afgrænsningen af de gældende regler. Eller om der er tale om, at incitamentet til at kvalificere udgifterne er blevet større i takt med, at specifikt fradraget for FoU er blevet øget.

Hvordan sikrer man så, at anvendelsesområdet bliver så klart som muligt, og at de udgifter, der kvalificerer som FoU-udgifter også konkret kan opnå det forhøjede fradrag baseret på det politiske formål med bestemmelsen? I den forbindelse spørges der bl.a. til, om jeg vil være medvirkende til at præcisere anvendelsesområdet. Eller om det er muligt at fastsætte en positivliste.

Jeg har dog meget vanskeligt ved at se, at man på en enkel måde kan afgrænse anvendelsesområdet mere præcist. En justering af lovbestemmelsen vil i sigens natur kræve, at der er tale om præciseringer, som giver virksomhederne en konkret hjælp til afgrænsningen, samtidig med at der er sikkerhed for, at der ikke sker en utilsigtet udvidelse af anvendelsesområdet, som kan risikere at have samfundsøkonomiske konsekvenser.

I de stillede spørgsmål henvises der til en konkret afgørelse, og der spørges til, om denne afgørelse hviler på lovens ånd og bogstav. Jeg er ikke bekendt med den konkrete afgørelse, men som der tidligere er redegjort for, så inddrager Skattestyrelsen i sin fortolkning af loven de sædvanlige retskilder, dvs. lovens ordlyd, forarbejder samt hidtidig praksis. Hvis man er uenig i retsanvendelsen i en konkret sag, kan jeg kun opfordre til, at man får afgørelsen prøvet ved en højere instans. Afgørelser fra Landsskatteretten og domstolene vil netop kunne være medvirkende til at sikre, at der er klarhed over anvendelsesområdet til gavn for virksomhederne.

Der henvises bl.a. til den grønne omstilling, som også er vigtig. Men jeg kan ikke bekræfte, at en grøn omstilling altid per definition vil være omfattet af ligningsloven § 8 B. En omstilling fra benzin til at anvende el vil således ikke nødvendigvis være udtryk en udvidelse af indtægtsgrundlaget, men kan også være et led i den løbende tilpasning af virksomheden, fx således at markedsandele fastholdes.

Regeringen har stor fokus på at skabe gode vilkår for at motivere virksomhederne ift. den grønne omstilling. Og i den sammenhæng kan det forhøjede fradrag for FoU også være en vigtig brik. Dette er dog ikke det samme, som at al form for arbejde ifm. den grønne omstilling kan henføres under reglerne i ligningslovens § 8 B. Der vil også her være behov for at foretage en konkret vurdering.